பிரஜாநுகூலன்.

பருவம் I. } திரிச்சி. 1904௵ ஆகஸ்டு௴ { இலக்கம் 5.

சுதேச கைத்தொழில்.

ஸ்வதேசத்தில் உற்பத்தியான அநேக கைத்தொழில்கள் நின்று போனதே இந்தியா தேசத்து ஜனங்கள் பெரும்பாலும் வறுமையை அனுபவிக்கிறதற்கு பிரதம காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றது. கைத்தொழில்கள் கண்ணுக்கு மறைந்ததினால் அனைவரும் உழவு தொழில் செய்யப்புறப்பட்டு வேளாண்மையும் அதிக நெருக்கமான தொழிலாய் ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்தியா தேசத்து ஜனங்களின் தரித்திரத்திற்கு இதுவே முதற்காரணம். கைத்தொழில் உழைப்பு எவ்வளவுக்கு விர்த்தியாமிஸத்திலிருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கு தான் பிரஜைகளின் செல்வம் பெருகும். ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, கண்டத்திலுள்ளவர்கள் திரவியவந்தர்களா யிருப்பதற்குக் காரணம் அவர்கள் கைத்தொழிலையே சிறந்த ஜீவனமாகக்கொண்டு அதையே மேன் மேலும் அபிவிர்த்தி செய்துக்கொண்டு வருவதினால் என்று "கரதலாமலகம்போல்" காணலாம். ஆங்கிலேயருடைய அரசாக்ஷி இந்தியா தேசத்தில் ஸ்தாபித்தகாலந் தொடங்கி நமது பூர்வீக கைக்தொழில் வேலைகளை யெல்லாம் அடியோடு மாண்டுபோகச்செய்துவிட்டது காரணமாக இந்திய ஜனங்கள் நித்திய தரித்திரர்களாகிவிட்டார்கள். நமது தேசத்தில் ஜாதிக்கி ஒரு தொழில் அதிக ஊக்கத்துடன் செய்து வந்தார்கள். அவரவர்களுக்கு அந்தத்தொழில்கள் ஜீவனத்திற்குக்கட்டிவந்து ஏதோ மீறக்கூடிய நல்ல நிலைமையிலேயே இருந்துவந்தது. ஐரோப்பிய வியாபாரிகளுடைய போட்டியினால் அரைவயிற்றுக்கஞ்சிக்கே வழியின்றி கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டாத நிலைமையில் இருந்துகொண்டு தத்தளிக்கிறார்கள். இப்போது நாம் செய்துவரும் கைத்தொழில்கள் வெகு சொற்பமானது. நெசவுதொழில், சாதாரண சித்திரவேலைகள், மண்பாண்டங்கள், வெண்கலம் ஈயம் இரும்பு பித்தளை செம்பு பாத்திரங்கள், மரச்சாமான்கள், சாதாரணமான பொன் வெள்ளி நகை வேலைகள், இதுகளைத்தவிர மற்ற சகலத்திற்கும் ஐரோப்பியர் கைக்கு எதிர்பார்க்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. நமது நாட்டு வேலைகளுக்கு மதிப்பு குறைந்துபோய் கேவலமான நெருப்புக்குச்சிக்கும் ஊசிக்கும் பிறர் கைக்கு எதிர்பார்க்கவேண்டிய காலமாகிவிட்டது. மஸ்லின் காலிகோ பட்டு அமைந்த வஸ்திரவகைகள் ஏராளமாய்நமது தேசத்து பாக்கியவந்தர்களும்ஐரோப்பாகண்டத்தாரும் ஆசியாகண்டத்து மேற்குப்பாகங்களிலுள்ளவர்களும் அதிக பிரியமாய் வாங்கி வந்தார்கள். கையினால் செய்யப்படும் நெசவுத் தொழில் நல்ல அனுகூலமான சுகவாழ்வுக்குரியதாயிருந்தது. இதற்கு முந்திய காலங்களில் ஜனங்கள் உடுத்திக்கொள்

ளும் சகல வஸ்திராதிகளும் இந்தியாவிலேயே செய்யப்பட்டு விலையாகி வந்தது. வேறு துணிகள் இறக்குமதி நமது தேசத்திலேயே கிடையாது. ஐரோப்பாகண்டத்து நூதன வஸ்திரங்களாகியவற்றால் நமது தேசத்து பூர்வீக துணிமணிகள் லௌகீக நாகரீகத்திற்குறிய பொருள்கள் என்ற மேன்மையை யிழந்துவிட்டது. ஆகலான் பூர்வீக அபூர்வமாகிரிகளான வஸ்திரங்கள் மறைந்துபோகலாயிற்று. உப்புவியாபாரத்தின் சுதந்திரத்தைக் கவர்ன்மெண்டார் கைப்பற்றிக்கொண்டதினால் கல்உப்பு மண்உப்பு வியாபாரங்கள் அடியோடு தொலைந்துபோய்விட்டது. இறக்குமதி சாமான்களுக்காக நமது தேசத்துப் பணமெல்லாம் அன்னியதேசங்கட்குப் போய்விடுகின்றது. பூர்வத்தில் நம்முடைய பணத்திற்கு நமது தேசத்து சாமான்களையே கொள்ளுவதினால் நம்முடைய பணம் நமது தேசத்திலேயே இருந்தது. சவுக்காரங்கள் வாசனை சாமான்கள் இந்தியாவிலேயே பூர்வம்செய்யப்பட்டதொழிந்து தற்காலம் ஐரோப்பிய சவுக்காரங்கள் பரிமளதிரவியங்கள் மிகுந்துபோச்சுது. ஜரிகைவேலைகளும் பொன் வெள்ளி வேலைகளும் அதிகமாய்க்குறைந்துபோய்விட்டது. ஐரோப்பியருடைய பகட்டான நகைகளுக்கு விலை கிடைக்கிறது. உலகம் வெளிப்பகட்டிலேயே மூழ்கிப்போய்விட்டது. ஐரோப்பியர்கள் தாங்கள் சொந்தமுதல் ஏற்படுத்தி தங்கள் பார்வையிலும் பராமரிப்பிலும் வைத்திருக்கும் கைத்தொழில்களால் நமக்குக்கிடைக்கும் பிரயோஜனம் மிகவும் அற்பமே. இன்னும் சிறிதுகாலத்திற்கு நாம் இந்த நிலைமையிலேயே இருப்போமாகில் நாம் இதனினும் கேவலநிலைமையை எய்துதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமிராது. ஆனதுகொண்டு கைத்தொழில்களை யபிவிர்த்திசெய்யும் விஷயத்தில் நம்முடைய புத்தியைச்செலுத்தி அதற்கேற்ற கருமங்களைக்கையாடக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். இதை தேசாபிமானிகள்கவனிப்பார்களாக.

நட்பு.

நட்பானது ஆதிகால முதற்கொண்டே யுளதாகையால் அதனைக்குறித்து எவ்வளவேனும் புகழ்ந்திராத பழமைபெற்றநூலில்லை. மனிதனைக்குறித்து கற்றறிவினையுடையோர் என்னசொல்லி இருக்கினும் அவன் தன்னையொத்தவர்களுடன் மருவுகின்றவனுமாய் அதற்குச்சக்தியும் ஆசையுமுள்ளவனுமாய் இருப்பவனென்று அறிந்திருக்கின்றோம். அன்றியும், சினேகமானது அதன் தன்மையின்படி மனிதனுக்கு வேண்டியதே யாகையால் அவன் சினேகிதன் இல்லாமல் எப்படி இருக்கமாட்டுவான் என்று எமக்குத்தெரியவில்லை. தெய்வகடாட்சத்தினாலே நமக்குத் தரித்திரம்போய் ஐசுவரியம் வருமாகில் அந்த சந்தோஷச்செய்தியை சினேகிதனுக்கல்லாது வேறு யாருக்கு நாம் சொல்லத்தகும்? அப்படியல்லாமல் மிகப்பெரிதாகிய மேன்பாடுபோய் அதிக இழிவாகிய தரித்திரம் வருமாகில் தெய்வத்தையுஞ் சினேகிதனையுமல்லாது யாரிடத்தில் நாம் ஆற்றல் தேடத்தகும்? உலகத்தில்சினேகிதம் வேண்டாதவனொருவனுமிரான், இப்படிப்பட்ட அருமையான சினேகம் மனிதர்களிடத்தில விளங்காவிட்டால் அவர்கள் என்னத்துக்குஆவார்கள்? சினேகமானது மிகநுண்மையான தன்மையுடையதாதலால் இருவருடைய சுகமும் துக்கமும் ஒருவகையில் அதனையே சார்ந்திருக்கின்றன. நேசமானது இகபரமிரண்டிலும் பிரியாத விவாகத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது. சினேகமானது தத்தம் மனதிலுள்ளதை யொருவருக்கொருவர்

சொல்லிக்கொள்ள உடன்படுத்துகிறது. அவர்களுக்குள் ஒரு மறைவும் இருக்கத்தகாது. சிநேகமெனுஞ் சொல்லினுள் அடங்காத இனிமையான தெய்வத்தன்மையும் அன்பான மனிதத்தன்மையுங்கிடையாது. ஈவு, தயவு, இரக்கம், முதலியவைகள் அதற்குட்பட்டவைகள் தான். இக்காலத்தில் நயவஞ்சக நண்பர்களின் மயக்கிற்சிக்கி மதிகெட்டழியும் மாந்தர்கள் பலரையும் பார்த்துவருதல் போல் உண்மையான உள்ளன்புகொண்டொழுகும் மித்திர ரத்தினங்களைக் காண்பது மிகவும் அரிதேயாமென்க. சிலர் தாங்கள் நேயர்களென்பதாக புறத்தேகாட்டி மனதில் ஒன்றும் வாக்கில் ஒன்றுமாக வைத்துக்கொண்டு வஞ்சகமற்றவர்போல் நடிப்பர். இவர்கள் வார்த்தையில் மயங்கிய அம்மன மாசற்ற மித்திரர்கள் பிற்காலத்திலடையும் நிலைமை மிகவும் பரிதாபப்படத்தக்கதே. இன்னும் சிலர் லிகிதங்களில் வெகு வாஞ்சையுடன் அன்புபொருந்திய வார்த்தைகளுடன் எழுதுவதும், நேரில் வெகு பிரியமாய் வசனிப்பதுமாயிருந்து அம்மித்திரர்கள் சென்றவுடன் நேசஹீனர்களாகின்றனர். ஸ்வநகரத்திலிருந்து வேற்றூருக்குச்சென்ற ஒருவர் அவ்விடத்திலிருந்த தாம் அருமை மித்திரர் எனப்பாவித்திருந்த ஒருவர் தம்மை போஜனத்திற்கு வரும்படி வெகுவாய்க் கேட்டுக்கொண்டதின் பேரில் அதற்குச் சம்மதித்துக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் தமது மித்திரர் இல்லமடையவும் தம்மைக்கண்ட மித்திரர் திடீரென்று ஒளிந்துகொள்ளக் கண்டு வியப்புற்ற சமயம் பரிசாரகன் ஒருவன் அங்குவந்து வீட்டில் எஜமான் (அதாவது இவருடைய மித்திரர்) இல்லையென்று விளம்பவும், விஷயமறிந்த இவர் மௌனஞ்சாதித்து மிக்க நாணத்துடன் மறுமொழி மொழியாது தமதில்லமடைந்தனராம். இப்படியெல்லாமிருப்பதால் (நயவஞ்சக சிநேகிதரின்வலையில் விழுந்துவிடாமல்) உத்தம சிநேகிதரை மிக எச்சரிக்கையுடன் தெரிந்தெடுத்துக்கொள்ளவேணும். இதை யுணரப்பெறாத சிலர் தமக்கு ஊரில் இருப்பவர்களெல்லாம் சிநேகரென்பர். மற்றும் சிலர் தமக்கிருக்கும் இஷ்டர்கட்குக்கணக்கில்லையென்பர். இவையனைத்தும் அறியாமையின் காரணங்கொண்டு பிதற்றிய மொழிகள். உற்றுநோக்கில் சுகாநுபவத்திலிருக்கும்போழ்துமட்டும் இவர்கள் தங்களை நண்பர்களாய் காட்டிக்கொள்ளுவரேயன்றி கஷ்டதிசையுற்றிருக்குங்கால் அன்னவர்கள் அருகில்கூட நெருங்கார்களென்பது நிஷ்கரிஷை. ஒருவன் தன் மனதிற்கிசைந்தமாது ஒருவளைத்தேடி மணம்புரிந்துகொள்ளுவதில் எவ்வளவு சிரமப்படவேண்டுமோ அதினிலும் பதின்மடங்கு கஷ்டத்தை ஒரு உத்தம மித்திரனைத் தெரிந்தெடுப்பதில் கொள்ளவேண்டும். காதலும் நேசமும் ஒரு தன்மைத்து. "ஆருமற்றதேதாரம் ஊரிலொருவனே தோழன்" என்று ஒருபழமொழியுமுண்டு. இவ்வுலகில் யாதாவதொரு இன்ப சந்தோஷத்தையனுபவிக்கும் ஒருவன் அதைத்தன் மித்திரனிடம் செப்பி அவன் அடையும் ஆனந்தத்தில் பாகியாவன். தானடைந்த சந்தோஷத்தை தனது மித்திரனுக்குத் தெரிவியாதோதோன் தான் அனுபவித்த இன்பத்தை இழந்தவனேயாவன். இதைச்சற்று உற்றுகவனிக்கில் செவ்வனே விளங்கும். இப்படியெல்லாமிருப்பதால் எதற்கும் ஒரு உத்தம மித்திரன் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. இதையுணர்ந்து நெடுநாளாராய்ச்சியின்பேரில் உண்மையான நண்பன் இன்னார்தானென்று உணர்ந்து அவன் உத்தமனென்று தன் மனதிற்பட்டதின்பேரில் அவனோடு உள்ளன்புடன் தாமன், பிதியஸ், என்பவர்களைப்போல் நேசிக்கவேண்டும். மனசாக்ஷிக்கு விரோதமாய் அவனையறியாது கள்ளநினைவு முதலியவைகளைக்கொள்ளுதலும் அவனுக்குத்தெரியக்கூடாதென்று ஒரு காரியத்தை மறைப்பதுவும் நேசதருமத்திற்கேற்றதன்று. கூடிப்பிரியேல் என்

ப்பதையுணர்ந்து நடக்கவேண்டியது. உள்ளன்பு பொருந்தி திருந்திய காதலனும் காதலியும் எங்ஙனம் மனமொத்து வாழுகின்றனரோ அங்ஙனமே உத்தமமித்திரர்களும் ஒழுகுதலேகுணகரம்.

ஸ்திரீ வித்தியாப்பியாசம்.

பெண்கல்வி விஷயமும் ஸ்திரீகட்கு உயர்தரவித்தை கற்பிக்கப்படவேண்டிய விஷயமும் நம்முடைய தலைவர்களும் சர்வ ஜனங்களும் தீர்க்கமாய் யோசிக்கவேண்டிய முக்கிய அமிஸங்களாயிருக்கின்றது. நந்தேயத்திய அங்கனைகட்கு தகுந்த வித்தையும் உத்தம கல்வியில் தேர்ச்சியும் இல்லாததே நமது தேசத்திற்கடுத்த அபிவிர்த்தி, செல்வம், சௌக்கியத்துக்கு ஒரு பெருங்குறைவா யிருக்கிறதென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. பூர்வம் இருந்த நாகரீகரமணிகள் வித்தியாவந்தைகளாய் விளங்கினார்களென்பதற்கு யாதொரு அத்தாக்ஷியும் வேண்டியதில்லை. மகம்மதியர்களுடைய கொடுங்கோன்மை அரசாக்ஷிகளில் ஸ்திரீகளை வெளியில் விடாமல் காப்பாற்றவேண்டியது நமது கடமையாயிருந்தது. அந்த காலம் மாறிப்போய் ஆங்கிலேயருடைய ஆளுகைக்கு நாம் உட்பட்ட நாள்முதல் நமது பெண்களை அதிக மானம் மரியாதையாகவே இராஜாங்கத்தார் நடத்திவருகின்றார்கள். ஜனசங்கப்பிரியமுள்ள சகல விஷயங்களிலும் பெண்பாலருடைய கூட்டுறவும் சம்மதமும் அதிக அவசியகரமானது. இந்துக்கள் அதிக சௌரியவான்களென்று பெயரெடுத்திருந்த பூர்வகாலங்களில் பெண்கள் அநேக முக்கியகாரியங்களில் அவர்களுடைய கீர்த்திப்பிரதாபங்களை நிலை நிறுத்தியிருக்கின்றார்கள். அன்னிய இராஜாங்கத்தாரின் படையெடுப்பும் அவர்களால் நேர்ந்த பல இடையூறுகளும், கொடுமைகளும் இந்துதேசத்து ஜனங்களை அதோகெதிக்கு ஆளாக்கி பெண்கள் அவர்களுடைய சர்வ சுதந்திரங்களையும் இழக்கும்படி செய்துவிட்டது. ஸ்திரீகளை அடுப்பூதிகளாயும், வேலைக்காரர்களாயும், பிள்ளைகளைப்பெறும் உயிருள்ள பேசும் இயந்திரங்களைப்போலவும் ஆக்காமல் கூடியமட்டில் நற்கல்விப் பயிற்சியைக்கொடுத்து கண்ணைத்திறந்துவிடுவது கண்ணியமான காரியம். ஸ்திரீகட்கு உயர்தரவித்தையைக் கற்றுக்கொடுப்பின் தங்களை யெவ்வித பாவச்செயல்கட்கும் ஆளாக்கிக்கொள்ளாமல் புருஷருடைய மானத்தைக்காப்பாற்றி சற்குணிகளாய் நாகரீகாங்கனைகளாய் தேசாபிவிர்த்திக்குபகாரிகளாய் ஜ்வலிப்பர். "அரைப்படிப்பு அநர்த்தம்" என்பதை எப்பொழுதும் கவனித்தொழுகுதல் குணகரம். ஒவ்வொருவரும் தத்தம் ஸ்திரீகட்கு இளமையிலிருந்தே ஸ்வமதக்கிரந்தங்களைக் கற்றுக்கொடுத்து ஆஸ்திக மார்க்கத்தில் பிரவர்த்திக்கும்படி செய்யவேண்டியது மிகவும் அவஸியகரம் முக்கியமாய் அவர்களுக்குத்தகுந்த உத்தம கல்விப் பயிற்சியை உண்டாக்கி வித்தியாவந்தைகளாய் சற்குணவதிகளாய் இலங்கும்படி செய்வதே நமது தேசம் உன்னத நிலைமைக்கு வருவதற்குரிய வழியென்பதைக்கவனித்து தற்காலத்தில் பெரும்பாலுமிருந்துவரும் உபயோகமற்ற கல்வியையும், அற்ப படிப்பையும் நீக்கி உத்தம கல்வியிற்றேர்ச்சி யடைந்து உத்தமாங்கனைகளாய் ஜ்வலிக்கும்வண்ணம் இயற்ற முன் வருதல் ஒவ்வொருவருடையும் முக்கிய கடமை.

தற்கால நாகரிகங்கள்.

அப்பன் றேடிவைத்த அரும்பொருளழியவும், அன்னையூட்டிவளர்த்த அழகுடம்புவடியவும், முன்னோர் உபதேசித்த நன்னெறிகள் கழியவும், பெரியோர்கள் மனம் நொந்து பழிப்புகள் சொறியவும், நல்லோர்தனைவிட்டுப்பொல்லாரை இணங்கவும், பொய், கோள், அசத்தியம், பாலும் பழமாகவும், மனைவி சுற்றத்தார் மக்கள் வயிறெறியவும், கடுநரகமவனை மடுக்க வாய் திறக்கவும், ஒருவன் றன் னியல்பையுங் கடமையையும் மறந்து நடப்பதை என்னென்று கூறுவாம்?

தன்னிடமுள்ள பணத்தையெல்லாம், ஜரிகை பட்டுவேஷ்டிகளிலும் டம்பத்திலும் சிலவழித்து தெருக்களில் கையில் ஒரு பிரம்பு சகிதம் உலாவி வருவது நாகரிகமென்று சிலர் எண்ணுகின்றனர். சில ரமணீமணிகள் தத்தம் வீட்டிலுள்ள பாத்திரங்களாதியவற்றை விற்றேனும் தங்கள் தேகமுழுவதும் நகைகளையணிந்து உற்சவகாலங்களில் கோயிலுக்குப்போய் வருவதும் வெளியிலிருப்பவர்கள் பார்க்கவேண்டுமென்றும் தெருவாசல்களில் நிற்பதும் ஒரு நாகரிகமென நினைக்கின்றனர். மற்றுஞ்சிலர் தத்தம் தாய்தந்தையர்களையும் உறவினர்களையும் இல்லத்தைவிட்டகற்றி தாமும் தமது பத்தினிகளுமாக காலங்கழிப்பது ஒரு நாகரிகமென வெண்ணுகின்றனர். பின்னும் சிலர் சோற்றுக்கில்லாவிடினும்தங்கள் வீடுமுழுவதும் படங்களாலும் கண்ணாடிகளாலும், ஐரோப்பியசாமான்களாலும் அலங்காரஞ்செய்து வருவது ஒரு நாகரிகமென நினைக்கின்றனர். விவாகத்திற்கு 1000, 10000, ரூபாய் சிலவிட்டு நடத்துவதும், தாசி கச்சேரி வைப்பதும், அன்னிய மாதரைக் கண்ணெடுத்தும் பாரேனென்று பணவரையில் சத்தியம் செய்த தமது குமாரனுக்கு தாசியின் சந்திப்பு செய்து வைப்பதும், அவள் பாடும் சிற்றின்பப் பாட்டுகளைக் கேட்கும்படி செய்வதும் நாகரிகமென நினைக்கின்றனர். சிலர் மொட்டையடித்துக் கொண்டு தொப்பிகள் போட்டுக்கொள்ளுவதும், மயிர் கத்தரித்துக்கொள்ளுவதும், ஆங்கிலேயர்களைப்போல் உடையுடுப்பதும், ஸ்வபாஷையைத் துறந்து ஆங்கிலத்திலேயே சம்பாஷிப்பதும், தமிழ் பத்திரிகைகளென்றால் "யூஸ்லஸ்" என்று மொழிவதும், இங்கிலீஷிலிருந்தால் நலமாயிருக்குமென நவிலுவதும், சில பெரிய மனிதர்கள் கூடியிருக்கும் தருணம் அவர்கள் தங்களை இங்கிலீஷ் அறிந்த பிரபுவென்று மதிக்கவேண்டுமென்றெண்ணத்துடன் தத்தம் குமாரர்களை நோக்கி "அந்த உபயோகமற்ற தமிழையா படிக்கிறாய் அப்புத்தகத்தை எறிந்துவிட்டு இங்கிலீஷைப்படியென்று கூறுவதும் நாகரிகமென நினைக்கின்றனர். பின்னும் சிலர்சீர்மை சாராயவகைகளை வாங்கி கண்ணாடி பீரவுகளில் அடுக்கிவைத்துக்கொண்டு தத்தம் மனைவி மக்களுடன் அருந்துவதும், சிநேகிதர்கள் கூடியிருக்கும் காலங்களிலும்விருந்து சமயங்களிலும் வழங்குவதும், வேசிநேசர்களாய்ப் பிரகாசிப்பதும் நாகரிகமென நினைக்கின்றனர். கல்வி பயிலும் இளைஞர்கள் தாங்கள் கற்கவேண்டிய கல்வியை மறந்து காலத்தை வியர்த்தமாக்கி விநோதங்களில் கழிப்பதும் பிறமதங்களில் சேருவதும் நாகரிகமென நினைக்கின்றனர். மற்றும் சிலர் தமக்கு மனைவியிருப்பினும் இல்லாவிடினும் உபபத்தினியொருவள் அவசியம் தன்னுடன் இருப்பதும் ஒரு நாகரீகமெனவெண்ணுகின்றனர். சிலர் ஆங்கிலேயர்களைப்போல் தாமும் நடக்கக்கருதி தமது பத்தினியைக் கோச்சி வண்டியிலேற்றி பீச்சியிலுலாவுவதும், மற்றுஞ்சிலர் ஆதியில் கணவரிஷ்டப்படி ஆடையாபரணங்களை உடுத்தியது

அநாகரிகமென்றும், தம்பத்தினிகள் மனங்குதூகலிக்குமாறுகடைவீதிகடோறும் கூட வழைத்துக்கொண்டு திரிந்து உனக்கிந்தச் சீட்டி வேண்டுமோ இந்த ரோஸ்கலர் புட்டாதாவணி வேண்டுமோ, இந்த மஜிலீன் பாவாடை வேண்டுமா, என்று கேட்பதும் அதற்கவர்கள் கருப்பு வெல்வெட் ரவிக்கைக்கு வெள்ளைப்பாவாடையும் பச்சை சல்லா தாவணியும் தேவையென்று கேட்பதுமொரு நாகரீகமென நினைக்கின்றனர். சிலர் தமக்கு படிக்கத் திறமையில்லாத உயர்ந்த புத்தகங்களைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு நடப்பதுவும் ஓர் நாகரிகமென நினைக்கின்றனர். பலர் பிறபாஷாக் கியானமில்லாவிடினும் அப்பாஷா பத்திரிகைகளைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு கண்ணொன்று பார்க்க காதொன்று கேட்க கருத்தொன்று நாடவிருப்பதுமோர் நாகரிகமென்கின்றனர். சிறுவர்களிற் பலர் சிகரெட், பீடி, முதலியவைகளைக் குடித்துக்கொண்டு வீதியிலுலாவுவதும் பெரியோர்களிற் பலர் ஆங்கிலேயர்களைப் போல சகல விதத்திலும் நடந்து அநாசாரங்களைக் கைக்கொள்ளுவது ஒரு நாகரிகமென நினைக்கின்றனர். ஐயோ! முற்கால நாகரீகமெல்லாம் தற்கால அநாகரீகமென்னும் ஊழிக்காற்றிலடிபட்டு பஞ்சாகப் பறந்து ஒடுங்கிய விடந்தெரியாமற் போய்விட்டதே. நமது தேசம் இப்படி கெட்டழியவும் வேண்டுமோ? அந்தோ! இவர்கள் சீர்திருந்தி நலமடையுநாளென்றுளோ? என்று நந்தேயம் உன்னத நிலைமையை எய்துமோ? என்று சரியான நாகரீகம் நிலைபெறுமோ? என்று தேசாபிமானம் பத்திரிகாபிமானம் மதாபிமானம் செழித்தோங்குமோ? அன்றே இந்நாட்டிற்கு நன்னாள்.

அன்னியோன்னியம்.

மனிதர் வர்க்கமாகிய நமது தன்மையை நாம் ஆலோசிப்போமாகில் யாவரும் அன்னியோன்னியமா யிருக்கவே முதல்வராகிய கடவுள் நம்மைப்படைத்தாரென்பதுநிச்சயமாகும். மனிதன்மற்றஜெந்துக்களைப்போல் ஏழ்மையும் ஆதரவின்மையும் இழிவான தன்மையுமுடையவனாகப் பிறந்தவனென்று நாமெண்ணலாமோ? ஒருவருக்கொருவர் நாம் சம்பந்த முள்ளவர்களென்பது முதலில் அறியவேண்டியகாரியம். ஆதலால் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து உண்மைக்கும் நடு நியாயத்திற்கும் ஒவ்வியமட்டில் அவரவர்களுடைய க்ஷேமத்தைவிருத்திசெய்யவேணும். நமது கருத்துகளை ஒருவருக்கொருவர் சப்த மூலமாய்த்தெரிவிக்கும் ஆச்சரியமான சக்தியை மேலானகடவுள்நமக்குத்தந்தது வீணுக்கென்றுநாம்நினைக்கலாமோ? மனிதன் தனிமையாயிருந்து தன்னாலேயே சௌக்கியமடையலாமென்று நினைக்கநியாயமுண்டோ? மிருகங்கள்நமதுபேச்சைக்கண்டுபிடிக்கவும்அதற்குஉத்தரம்சொல்லவும்தெரியாதவைகளாயிருக்கஅவைகளுடன்பேசுதற்கல்லவேநமக்குபேச்சைத்தந்தது? ஆகையல் அப்பேச்சோ ரினமாகியநாம் ஒருவரோடொருவர்பேசுதற்கே என்பது திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறது. அன்றியும் அன்பும் பகையும்ஆசையும் அச்சமும் சுகமும் துக்கமும் யாவருக்கும் பொதுவாயும் அவனவன்றன் குணத்திற்குத்தகுந்தபடி நடப்பதாயுமிருக்கின்றன. ஒருவனை மனிதர்சம்பந்தமும் துணையும் நேசமும்இல்லாத வெகுதூரமாகியகாட்டுக்குள்ளே துரத்திவிட்டால் அவனுடைய நிலைமைஎன்னவருத்தமானதாயிராது? காட்டிலுள்ளஜெந்துக்களைப்பிடித்து அங்குவிளையும்காய்கனிபூண்டுகளைப்பறித்து ஜீவனம் செய்வானானாலும் பேசுதற்கொரு சிநேகிதனும் அக்காட்டிலுள்ள துஷ்டமிருகங்கள் வாயில் போட்டுக்கொள்ளாமல்தன்னைகாக்க ஒருமனிதனும், வலியும்நோயும் வந்தடுக்கும்போது சௌக்கியத்திற்கேற்றஔஷதம் கொ

டுக்கஒருவைத்தியனும்இல்லாமையைப்பற்றி பிராணனுக்காக ஓயாத்திகிலும் ஏக்கமும் அனுபவித்து படுந்துன்பத்தினால் உயிரைவைத்திருக்கச்சகிக்காமல் இருக்குந்துக்கத்தோடு அதைப்போக்கிக்கொள்ள மரணத்தை எதிர்பார்ப்பானல்லவோ? இஷ்டத்தையும் சௌக்கியத்தையும் பற்றி நாமெல்லாம் ஒருமித்திருக்கவேண்டியபடியால் அவனவன் யாவருக்கும் உபயோகமுள்ளவனாகவும் அவரவர்கள் நன்மைக்குத்தன்னால் ஆனதை யெல்லாம் செய்யவும் அவனுக்குக்கடனாயிருக்கின்றது. ஆகையால் நாம் ஒருகாரியத்தை ஆரம்பிக்கு முன்னே அதனால் நமக்கு வரும் சுகதுக்கமேபிறருக்கும் வருமென்று நினைத்து அதை ஆலோசிக்கவேண்டியது. அறிவுள்ளவனுக்கு துர்விஷயத்தைவிட வருத்தமும் நல்லவிஷயத்தைவிட சந்தோஷமும் கொடுக்கத்தக்கதொன்றுமில்லை. இவ்வெச்சரிக்கை உண்டாயிருக்குமாகில் நமக்குள் உபகாரமும் சிநேகமும் நிலைமையும் உண்டாயிருக்கும். இல்லாவிட்டால்நமது ஆசாரங்களின் துஷ்டவழிக்கு உட்பட்டு விசுவாசமில்லாதவர்களாயும் துஷ்டராயும் நிலையற்றவர்களாயும் துரோகிகளாயும் ஆகின்றோம். நாம் ஒருமைப்பாடாயிருக்கவேண்டுமென்று தெரிந்திருப்பதால் சஞ்சலமற்றிருக்க நல்லவர்களாயிருந்தாலொழிய மற்றொரு வகையிற்கூடாதென்பது உண்மையாயிருக்கிறது. அன்றியும் நாம் படைக்கப்பட்டிருக்கும் வகைக்கு ஒருவரையொருவர் அன்புவைத்து உதவிசெய்து காப்பாற்றவேண்டியதே. நாம் உலகத்திலிருப்பதெல்லாம் சுகத்துக்காகவேதான். ஒருவனாகிலும் துன்பப்படவேணுமென்று கடவுள் எண்ணியவரல்ல. கருத்திற்கும் கண்ணுக்கும் தோற்றப்படுவதையுணரும் தன்மைக்குத்தகுவதாய் நமக்குச்சந்தோஷமுண்டாயிருக்கும். ஒருவனுக்கு ஒன்றின்பேரிலுள்ள அபேக்ஷை மற்றொருவனுக்கு இராது. ஆகிலும் நமக்குள் ஒருமைப்பாடில்லாவிட்டால் ஒரு சந்தோஷமுமில்லை. ஆகையால் சௌக்கியத்திற்காக நாம் ஒருமைப்பட்டு அவ்வொருமையால் உண்டாகும் நன்மைகளை அவரவர் அனுபவிக்கச்செய்யும் சகலகாரியங்களையும் கிரமப்படுத்தவேண்டும்.

(இன்னும் வரும்.)

நல்லுரை.

கல்வியைச் சிறுகச்சிறுகக் கிரகிப்பதே முக்கிய காரியம். மிகுதியாய்க்கற்கவேண்டியவைகளைச் சிறிது சிறிதாய் அடுத்தடுத்துக் கற்கவேண்டியது. மகா அரிதான சாஸ்திரத்தையும் ஒவ்வொரு காரியமாக உணரவேண்டியது. பின்னால் அதிக செல்வம் வருமென்று எதிர்பார்த்து பின் வராதொழிந்ததைப்பற்றி விசனப்படுவதிலும், பேராசைகொண்டு "உள்ளதும் போச்சே நொள்ளைக்கண்ணா" என்று நஷ்டப்படுவதிலும் விட கடவுள் தந்திருப்பதே போதுமென்று உள்ளதைக்கொண்டு திருப்தியடைவதே நன்று. அதுவே மன சமாதானத்திற்குரியவழி.

சிலர் தாம் பிறந்தது வளர்ந்தது தங்கள் புருஷருடன் சண்டையிட்டது, மாமியுடன்மல்யுத்தம் தொடுத்தது, நிந்தாஸ்பதமான வசனங்களையடுக்கியது, வழங்கியது அப்படிஇப்படி என்று தம்மக்கட்குச் சொல்லுகின்றனர். இப்படி இளமையிலிருந்தே இவ்வுபதேசங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட அந்தப்பிள்ளைகள் முன்னுக்கு வருவதெங்கே? நல்லவர்களென்று பெயரெடுப்பதெங்கே? இத்துர்வழக்கத்தை இனியேனும் அறவே நீக்கி ஈஸ்வரபக்தி நன்னடக்கை, முதலியவைகளுண்டாகும்படி நல்விஷயங்களைப்புகட்டுவது மிக்க நலம். பெற்றோர்கள் எப்போதும் தங்கள் சிறுமியர்கட்கு கடவுள்

உங்களையமைத்திருக்கும் அந்தஸ்துக்கு மேற்பட்டஆசைகளை நீங்கள்கொள்ளாதிருக்கவேண்டியதென்றும், புத்திசாலியானவள் பட்டையும் சரிகையையும் விட மெய்யான ஒடுக்க வணக்கத்துடன் அணியும் சாதாரண வஸ்திரமே மேலானதென எண்ணுவாளென்றம். வீட்டை அலங்கரித்து வைத்துக்கொள்ளுவதில் அளவற்ற திரவியம் சிலவழிப்பதைவிட அவ்வீட்டை தினமும் குப்பைகள் ஒன்றுமின்றி கூட்டி சுத்தமாய் வைப்பதே மேலென்றும், நகைகளையணிந்து நகைக்காளாகி கள்ளர்களால் அபகரிக்கப்பட்டு அவதிப்பட்டலைந்து அல்லலையனுபவிப்பதைவிட அதையகற்றி சற்குணங்களையே பூஷணங்களாகப்பூணுதல் சர்வோத்தமமென்றும், பிறர்மீது குற்றஞ்சொல்லத்துணிவதைவிட முதலில் தன்னிடத்தில் காணப்படும் குற்றங்களைத்திருத்திக்கொள்ளுவது நலமென்றும், பெரியோர்கள் கோபிப்பினும் அவர்கள் மீது சினங்கொள்ளாமல் அதுவும் நமது நன்மைக்கே என்றெண்ணவேண்டுமென்றும், முற்காலத்தில் நமக்கு ஒரு உதவிசெய்தவன் பிற்காலத்தில் நமக்குத் தீங்குகளே செய்தாலும் ஏற்கனவே செய்துள்ள நன்றியை மறவாது தன்னாற்கூடியமட்டும் பொறுமை பாராட்டி பெருமை பெறவேண்டுமென்றும், இதுபோன்ற பலவற்றைப் போதித்து சற்குணவதிகளாகும்படி செய்ய வேண்டும்.

விஞ்ஞாபனம்.

இரயில் வண்டிகளில் ஏறிப்பிரயாணம் செல்லுவோர் அடையும்கஷ்டங்கள் அனந்தானந்தம். இதைப்பற்றி பிரசுரியாத பத்திரிகைகளையும் வரையாத நிரூப நேயர்களையும் காணுதல் மிகவும் அரிதே. என்னசொல்லினும் செவிடன் காதில் சங்கூதியதுபோலவே முடிகின்றது. இனியேனும் கவனிப்பின்நலமாயிருக்கும். வண்டி ஒருஸ்டேஷனில் ஒருமணிநேரம் நிற்பதாயிருப்பினும் அதையறிந்துகொள்ளவகையில்லாதகாரணங்கொண்டு வண்டி எங்கே போய்விடுமோவென்று அச்சத்துடன் கீழேயிறங்கமிகவும் பயந்து பலவித கஷ்டங்கட்காளாகின்றனர். இதைச்சற்றுகவனித்து ஒவ்வொருஸ்டேசன்களிலும் வண்டி நின்றவுடன் இத்தனைமணி நேரம் நிற்குமென்று உதாரணமாக திருச்சினப்பள்ளி அரைமணி நேரம் என்று தெரிவிக்கும்படி செய்தால் மிகவும் நலமாயிருக்கும். இத்துடன் ஒவ்வொரு வண்டிகட்கும் ஒவ்வொரு நெம்பர்கொடுத்து அல்லது மிருகம், பக்ஷிமுதலியவற்றின் ரூபங்களை ஒவ்வொருவண்டிகளிலும் வெவ்வேறுமாதிரியாக எழுதிவைக்கவேண்டும். இதனால் வண்டியைவிட்டு இறங்கும் பிரயாணிகள் வண்டிகளெல்லாம் ஒரேவிதமாய் இருப்பதால் தானேறிய வண்டிஎதுவோவென்று தியங்கித்தவிப்பது நீங்கி தனது வண்டியிலிருக்கும் அடையாளத்தை குறிப்பிட்டுக்கொண்டு இத்தனை மணிநேரம் நிற்குமென்று அவ்விடத்தில் சொல்லியகணக்கினால் உணர்ந்துதைரியங்கொண்டுகீழேஇறங்கி தனது தேகசிரமங்களை தீர்த்துக்கொள்ளவும் பிறகுபாதொரு கஷ்டமுமின்றி முன்னர் குறிப்பிட்டுவைத்துக்கொண்டிருக்கும் அடையாளத்தினால் தானேறியவண்டி இதுதான் என்று சுலபமாய் அறிந்து கொள்ளவும் பிரயோஜனகரமாயிருக்கும். இரயிலில் பிரயாணஞ்செய்யவரும்ஸ்திரிகள் போக்கிரிகளிடம்பணம்தந்து மோசம்போகாமல் அவர்கட்கு உதவியாகபிரத்தியேகமாகடிக்கட்டுகொடுக்கும் அறையொன்று ஏற்படுத்தவேண்டும். இம்மூன்றையும் இரயில்வே கம்பேனியார் கவனிக்கக்கோருகிறோம்.

ஓர் பிரயாணி.

தேசாபிமானம்.

ஆதியில் இவ்விந்தியாவிருந்த மாகூதியும், தற்காலமிருக்குந் தாழ்ச்சியும் நினைத்தூ தெள்ளறிவுடைய தேசாபிமானிகள் பலகாலும் முயன்றும் முன்னுக்குக்கொண்டுவரமுடியாது "விழலுக்கிறைத்த நீர்" போல் பயன்பெருதுபோயினர். ஆனல் அம்மட்டில் விட்டொழித்தனரோ? இல்லை! இல்லை!! "முயற்சியுடையோரிகழ்ச்சிபடையார்" எனு முதுமொழியை நினைத்து அநுதினமும் பாடுபட்டு வருகின்றனர். அப்படியவர்கள் படும்பாடும் எடுத்துக்கொள்ளும் பிரயாசையும் "செவிடன் காதிலூதிய சங்கை"ப்போலாகி தினேதினே அமரபக்ஷத்துச் சந்திரனைப்போல் அவிர்த்தியடைந்து ஆரியாசாரம் முழுதும் தட்டுக்கெட்டுத்தடுமாறி தலையெடுக்காது தாழ்ந்துபோகின்றது. இதற்கெல்லாம் காரணம் நம்மவர்களின் அறிவீனமன்ரே? இருள் சூழ்ந்த உலகத்திற்கு சூரிய னுதித்து இருளைவிலக்கி ஒளியைத்தருவதுபோல் அக்ஞானமான அந்தகாரத்தை சுக்ஞானமான தீபத்தால் விலக்க எவரே முன் வந்தார்களில்லை?

"இருவிழிகள் வான்முகத்திலிருந்தாலும் வாளிரவி யெழுந்தாலன்றி
கருதிநிலப் பலபொருளுங் காண்டலரிதா முலகிற்கண்போல் யாரும்
பெரிகிய செல்வமு மறிவும் பெற்றாலும் நூற்கேள்விப் பெறுவர்க்கன்றி
திருவருள் புண்ணியபாப மின்மை மறுமையும் வீடுந்தெரியாவன்றே."

எனும் நீதிக்கு முறணுக கல்வி மணமற்றவர்களாய்க்காலமெல்லாம் வீணுக்குழைத்து வீண்வாதம் வீண் டம்பம் வீண்பெருமைபேசி "கண்டதுகாட்சி கொண்டது கொள்கை" யென மண்ணுக்கும் பொன்னுக்கும் பெண்ணுக்குமாய் மனதையொப்பிவித்து பேராசை யென்னும் பேய்பிடித்து மறுமைப்பலனையனுபவிக்காது மடிகின்றனர். அந்தோ! என்னபரிதாபம்!! இக்காலத்திலேயே நந்தேயமிங்ஙனமானதெனில் நம்மிலும் அறிவிலும் உருவிலும் சிறியவர்களின் செய்கைகளைப்பேசவும் வேண்டுமா?

நன்றிக்குவித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்க
மென்றுமிடும்பைதரும்."

என்பனபோல் நன்மார்க்கங்களை விடுத்து துர்மார்க்கங்களைப் பிடித்து பின்தோன்று மக்களையும் முன்னுக்கு வராது கெடுப்பது எவ்வளவு கேவலமென்பதை எழுதவும் வேண்டுமா?

கருமஞ்சிதையாமல் கல்விகெடாமல்
தருமமுந்தாழ்வுபடாமல்—பெரிதுந்தம்
இன்னலமுங்குன்ருமல் ஏரிளங்கொம்பன்னர்
நன்னலம் துய்த்தல் நலம்."

என்றபடி உலகவிபாபாரங்களிலுழன்ருலும் நம்முடைய காரியங்கெடாமலும், கல்விநாசமாகாமலும், பரோபகாரகைங்கரியங்களில் தாழ்ச்சி நேரிடாமலும் இருக்கவேண்டும்.

"மழைக்காலிருட்டானுலும் மந்திகொம்புவிட்டுகொம்புதப்பாது" மாய்கையில் கட்டுப்பாடான பிரபஞ்சவாழ்க்கையானுலு மிதிலிருந்துகொண்டே தெய்வபக்தியையும் அநுசரிப்பது விவேகபக்ஷம். இதை விடுத்து சுருத்துமுழுவதும் காமத்திற்கொப்பிவிப்பது தகாது. நீர் குடத்தைத் தலைமேல்தாங்கி நீர்த்துறையிலிருந்து வீட்டிற்குவரும்பெண்கள் கைவீசிக்கொண்டும் வா

ய்ப்பழமையாடிக்கொண்டும் வருவதில் குடத்திற்கு விபத்து நேரிடாமல் வருகின்றனர்களல்லவோ? அதுபோல் அந்தரங்கம் ஒருநாட்டம் ஒப்புயர்வில்லாத ஒரு பொருளுக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டிய கடமையே புருஷார்த்தம்.

"சருகரிக்க நேரமல்லாமல் குளிர்காய நேரமில்லை" யென்று வாணுளை வீணுளாக்காது "அவப்பொழுதிலுந்தவப்பொழுது" என்பதைக்கண்டுபிடித்து சுதேசாபிமானம் பாராட்டி சகல கலாவல்லர்களாய் சத்தியவந்தர்களாய் நித்திய முத்தர்களாய் இலங்குவாராக.

க. வீ. சந்தானகிருஷ்ண நாயுடு.

கலாப்பிரகாசனி.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

உன்னதமான உத்தியானவனம். புவனமோகினியானசுந்தராங்கனையொருவள் விம்ஹாஸனுரோஹிணியாய் சோகாகுலத்துடன் வீற்றிருக்கின்ருள். சுந்தர சந்திரன் வீசும் நிலவின் இன்பம். மந்தமாருதம் பரவுவதினுலுண்டாகும் மகிழ்ச்சி. நிர்த்தனம்புரியும் விவித விருக்ஷங்களின் சப்தம். பூம்பொழிலின்கண் ணிலங்கும் நறுமணங்கமழும் நானுவித புஷ்பங்களின் சுகந்தம். இம்மனோகரமான நந்தவனத்தில் அமரர்கள்பிரவேசிப்பரேல் அகமிக மகிழ்வுகொள்வர். அங்ஙனமிருப்ப அவண் வீற்றிருக்கும் அங்கனுமணி சந்தோஷ ரஹிதையாய் சஞ்சலவதனியாய் விளங்குவானேன்? இச்சிறுபிராயத்தில் இவ்வுலக இன்பத்தில் வெறுப்படையக்காரணமென்ன? இவ்வினுவிற்கேற்ற விடையை இனித்தெரிந்து கொள்ளுவாம். மாளுவ தேசத்தை ஞானபரணன் எனும் அரசனொருவன் ஆண்டுவந்தான். இவனுடன் பிறந்தவர்கள் இருவர். அதில் மூத்தவன் சுந்தரபுரிக்கு அரசனுன். இளையவன் விநோதார்த்தமாய் ஒரு நாள் கானகமார்க்கம்வர அருகில் பதுங்கியிருந்த கேசரி திடீரென்று அவன்மீதுபாய்ந்து அவனை தூக்கிக்கொண்டுபோய் விட்டது. பல்லாண்டுகளாயும் அவன் திரும்பிவராததால் கேஸரியால் மாண்டனனென்றெண்ணவேண்டியிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒருநாட்காலையில் ஞானபரணன் சிந்தித்துக்கொண்டிருப்புழி ஆங்கொருவன் போந்து மன்னனிடம் நிருபமொன்றளித்தனன். கடிதத்தினை வாசித்த காவலன் கவலைக்கடலில் மூழ்கி மூர்ச்சையானுன். அது சுகுணேதயனுடைய ஸ்வஹஸ்த லிகிதமாயிருந்தது. தக்ஷணமே எவருடனும் சொல்லிக்கொள்ளாமல் சுந்தரபுரியைநாடி அடவியின் மார்க்கமாய் அஸ்வாரூடனுய் வெகுஅவசரமாய்ச்சென்ருன். தசமதிகளாகியும் இன்னும் தன் ஸ்வநகரத்திற்குத் திரும்பிவரவில்லை. இதையெண்ணிமனம்புண்ணுகிய ஞானபரணனின்பிராணப்பிரியையான பத்தினி துக்காக்கிரந்தையாய் ஆலோசிப்பாளாயினுள். என்மீது அளவற்ற அன்புகொண்ட என் பிராணநாதர் சென்ற தெவ்விடமென் றுணரவல்லேனல்லேன். பெண்பாலாகிய யான் யாதுசெய்வேன். என்றலைவர் இந்நகரைவிட்டகன்ற தின்னுளைவும் அமைச்சர்களாதியோர் நல்வழியிலொழுகி வந்தனர். தற்சமயம் சுயகாரிய துறந்தர பரகாரிய பராமுகர்களுமாகித் தமது ஸ்வநலத்தையே பெரிதென மதித்துவருவதுகாரணமாக அக்கிரமங்கள் பல நிகழ்வதாகத் தெரியவருகிறது. மதிசிரேஷ்டரான பிரதமமந்திரி பிராணவியோகமானுர். அவர் காலஞ்சென்ற நாண்முதல் இற்றைஞான்றளவும் நடந்துவரும் கொடுமைகள் கணக்கில. அமைச்சர்களிற்சிலர் இது

வும் போதாதென்றெண்ணி என்னையும் மானபங்கப்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர். இக்கிராதகர்க ளாட்சியிலிருக்கும் இந்நகரில் உறைவதைப்பார்க்கினும் பரதேசஞ்செல்லுவதே பரமோத்தமமென மதிக்கின்றேன். ஹா! பிராணேஸ்வரா! இப்பொழுது இந்த மாளவதேசத்தை விட்டகலுகின்றேன். நாதா! நீவிர் இருக்குமளவும் நலத்தை நல்கிய இந்நன்நாடு தாங்கள் ஒழியவும் எனது துரதிர்ஷ்டத்திற்கேற்ப தின்மையை பயப்பதாயிற்று புருஷர்கனாயகமே! நீர் எங்குசென்றீர்! உமதடியாள் இப்பயங்கர அடவியில் அனாதையைப்போல் அலறியழுவதை இவ்வங்கனையின்மீது ஆர்வமிக்குற்ற அன்பீர், நீவிர் அறிகிலீரோ!

"அருமையுட னென்னைப் பயந்த வன்னை பிதா யுறவைவிட்டே யகன்றவென்
கருணைமிகு வனவேடன் கவலையுடன் நாடோறுங் காக்க வப்பா [னைக்
லொரு குடையி லாக்ஷி புரி யுத்தம ஞானாபரண னுறவைக் கொண்டு
மருவி சுகம் பெற்றதும் போய் மாபாவி யீங்குத்தனி மயங்குரேனே!"

எனக்கு ஒரு சகோதரியும் இரு ஸோதரர்களு மிருந்ததாக என் நினைவிற்கு வருகின்றது. நான் எனது நகரத்தைவிட்டு வெகு தூரம் வந்துவிட்டேன். நிர்மானுஷ்யமான இவ்வாரண்யத்தில் யான் நடந்து செல்வதினாலுண்டாகும் பயனென்னை? அதோ ஒரு வெளிச்சந்தோற்றுகின்றதே! எனக்கு மனதில் அச்சமுண்டாகின்றது. இஃதென்னை! அவ்வெளிச்சம் நடந்து வருதற்போல் தோற்றமுண்டாகின்றதே! இவ்விருக்ஷத்தின்பேரில் ஏறிப்பார்க்கின்றேன்.

"ஒருதுணையு மில்லாம லோலமிட்டே யலறுமிந்த வெரண்கானத்து
பரிதி யுதித்ததுபோல பலபேர்கள் வெளிச்சமுடன் பரிந்துவாரார்
திருவழகு பெற்றவனே தேவியெனை விட்டகலாச் சிந்தையோனே
வருக விதுசமய மினிவருத்தம் பொறுக்கேன் முடிகொள்மன்னரேறே!"

ஐயோ! நாதா! பயங்கரமா யிருக்கின்றதே! வருகின்றவர்கள் துஷ்டர்களோ இஷ்டர்களோ ஒன்றும் அறிகிலேனே! ஹா! இஃதென்ன! இவர்கள் யார்? என்ன பேசிக்கொள்ளுகின்றனர்? நிதானித்துப்பார்க்கலாம். அமைச்சர்களா இவர்கள்? நராதமர்காள்! உங்கட்கேனித்துற்புத்தி? என்னைக்கொலைசெய்தற்கோ? இந்நள்ளிருளில் தேடிச் செல்லுகின்றீர்கள்? நான் புறப்பட சற்று தாமதப்பட்டிருப்பனேல் இந்த நராதமர்களால் நமனுலகு சேர்ந்திருப்பேன் போலும்! என் நாதா! இத்தகைய துன்பங்களை யானனுபவிப்பதற்கோ வெனைப்பிரிந்து சென்றீர்! தங்களின் பிரிவைப்பொறுக்க எனக்காற்றலில்லை. இனியான் இப்புவியின்மீதிருந்தென்னபயன்?

"தாங்கொணாத் துயரமெனுஞ் சமுத்திரத்திலுதித் தழலுஞ் சடலந்தன்னைப்
பாங்காக வளர்த்திட்டேன் பாவியமைச்சரையுந் தப்பிப் பதுங்கிக்கொண்டே
னீங்கினிமே லுயிர்வேண்டே னிவ்வுலகவின்பமது மெண்ணமாட்டேன்
பாங்கிலுளப் பூங்கிளையிற் றூக்கை வீக்கிப் பாவி நானுயிர் நீங்கப் பண்பு
[தானே!"

இந்தக்கயிற்றை இந்த மரத்தின் கிளையிற்கட்டிவிட்டேன். இதன் மற்றொரு முனையினால் கழுத்தில் சுருக்கிட்டுக்கொண்டு இம்மரத்தின் மீதிருந்து குதிக்கின்றேன்.

(இன்னும்வரும்)

(இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

விவாகம்.

பிரகிருதத்தில் இந்துக்களுள் நடக்கும் விவாகங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் பிரதிகூலமாகவே முடிகின்றன. சிலர் மற்றோர்களால் மதிக்கப்படவேண்டுமென்று அற்ப ஆசை பிடித்தவர்களாய் சின்னஞ்சிறு குழந்தைகட்கெல்லாம் கலியாணஞ்செய்துவிடுகின்றனர். வேறு சிலர் பணப்பிசாசு பிடித்தவர்களாய் எவ்விதமாயினும் பொருள் சேர்க்கவேண்டியதே கடமையெனவெண்ணித் தம் அருமைப்புதல்விகளை அநியாயமாய் நடக்கச்சக்தியற்ற கிழவர்களுக்கு கலியாணம் செய்துகொடுத்து ஆஸ்திவந்தர்களாக முயல்கின்றனர். ஐந்துவயதுப்பெண்ணுக்கும் பத்துவயது பையனுக்கும் விவாகம்செய்தால் அவர்களுக்கு தாம்பத்திய அந்யோன்யமும் சிநேகமும் பிரீதியும் எப்படிப்பாராட்டத்தெரியும்? இதற்கனுகுணமாகவே நம் தேசத்து உஷ்ணத்தால் பெண்கள் சிறுபிராயத்திலேயே புஷ்பவதியாகின்றனர். உடனே புருஷனுடன் கூடிவாழவும் தலைப்பட்டு சொற்ப காலத்திற்குள் அளவற்ற குழந்தைகட்கும் அன்னையராய் விடுகின்றனர். குழந்தைகள் பிறக்கப்பிறக்கச் சரீரமும் கிருசமாய் 20 வயதிற்குள் கிழவியாய் விடுகிறார்கள். க்ரமமாய்க் கணவனுடன் உல்லாசமாய்க் காலங்கழிக்கவேண்டிய காலத்தில் விருத்தாப்பிய ஸ்திதியை யடைந்து தள்ளாமை பாராட்ட வாரம்பித்து விடுகிறார்கள். வித்தியாப்பியாசஞ்செய்து உலகவழக்கங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும்காலத்தில் பிள்ளைவளர்க்கும் கஷ்டங்களையெல்லாம் அனுபவிக்க நேரிடுகிறது. கலாசாலையிற்படிக்கும் 28 வயதுப்பையனுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று குழந்தைகள் பிறந்திருக்கின்றன. உடலும் நரம்புகளும் பலப்பட்டு வளருங்காலத்தில் ஸம்ஸார தருமத்தில் பிரவேசிப்பதால் பெண்டு பிள்ளைகளை வகிக்கும் கஷ்டத்திற்குள்ளாகி சரீரத்தைக்கெடுத்துக்கொண்டு துர்ப்பலராகிறார்கள். இவர்கட்கு ஐரோப்பியரைப்போல் ஸம்ஸார ரக்ஷணைக்குச் சக்திவந்தாலன்றி கலியாணம் செய்கிறதில்லையென்ற விதியும் கிடையாது. ஸ்திரீகட்கும் அன்னவஸ்திரத்துக்குள்ளவர்களைத்தான் கலியாணம் செய்துகொள்வதென்ற ஸ்வபாவமில்லை. புருஷர்களிற்பலர் அம்மிவிற்றோ அரிவாமணைவிற்றோ எப்படியாவது கலியாணம்செய்துகொண்டு, பிறகு மனைவிமக்களை ஸம்ரக்ஷிக்க ஜீவனோபாயமின்றித் திண்டாடுகிறார்கள். சரீரம் முற்றுவதற்குள் ஸம்ஸார தர்மங்களை கைக்கொள்வதால் விதவைகளும் பார்பாலியோகிகளும் அதிகரிக்கக் காரணமாகிறது. மனைவியிழந்தோராவது திரும்பவும் கலியாணஞ்செய்துகொள்கின்றனர் விதவைகளோ, திருட்டுத்தனமாய்க் குழந்தைகளைப்பெற்று கழுத்தை முறித்து காடுகளிலும் மதில்களிலும் சாக்கடைகளிலும் எறிந்துவிடுகிறார்கள். இத்தகைய சிசுஹத்திகளுக்கெல்லாம் காரணம்பால்யவிவாகமேயாகும். ஆரியமதாசாரப்படி புஷ்பவதியாவதற்குமுன் கலியாணம் செய்தாலும், பின்னால் ஸம்பவிக்கும் கஷ்டங்களினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளவாவது முயலவேண்டுமாதலால் புஷ்பவதியானாலும் கொஞ்சகாலம் சாந்தி செய்யாமலிருப்பது நலமாகும். கிழவனை மணர்ந்த கன்னிகையின் கதி சொல்லவேண்டியதில்லை. புருஷனை இழந்துவிட்டாலும் தொந்திரவற்றுவதிருப்பார்கள். அக்கேடுமில்லை. இவர்கள் மனமொப்பி தம் புருஷனுக்கு விருத்தாப்பியமான காலத்தில் தொண்டு செய்வதற்கும் உடன்படுகிறதில்லை. இப்படி அவர்போல் வயதுசென்ற இம்மதியற்ற கிழவன், தள்ளாமையால் நடக்கச்சக்தியற்றும், ஒருதடவை தும்மினாலும் அல்லது இருமினா

லும் உயிரிழக்கக்கூடிய ஸ்திதியிலிருந்துகொண்டு விதியை நொந்துகொண்டிருக்கும் தன் சிறுமனையாளை தனக்கு ஆகவேண்டிய கைங்கரியங்களைச்செய்யச்சொல்லி சுகமடைய அபேக்ஷிக்கிறான். இச்சிறுமியோ கிழவனிடம் சற்றும் மதிப்பற்றவளாய் தனக்கு அனுகுணமான நாயகனைத்தேட ஆரம்பிக்கிறாள். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச்சிலவிட்ட கிழவனுக்கும் ஒருவிதமான அனுகூலமில்லை. எளிய சிறுமியும் நாள்தோறும் அவஸ்தைப்படுகிறாள். கன்னிகையின் தகப்பனோ பெண்விற்ற காசைக்கண்டு சந்தோஷம் பொறுக்காமல் கும்மாளம்போடுகிறான். பெண்படுங்கஷ்டம் அவனன்றோ அறிவான்? இவ்வித விவாகங்களால் உலகத்தில் விதவைகளின் தொகையும் வியபசாரமும் நாளுக்கு நாள் விருத்தியாகிக்கொண்டே வருகின்றன. சில குறிப்பிட்ட ஜாதியாருக்குள்ளேயே இம்மாதிரியான விவாகங்கள் அதிகமாய் நடந்துவருகின்றன. சமயம் வந்தபோது இன்னாரென்று அம்பலத்தில் இழுத்துவிடுவோம். அன்பர்காள்! இனியாகிலும் உங்களருமைப்புதல்விகளை வீணாய்ப் பண ஆசை பிடித்துக்கொண்டு கிழவர்களிடம் காட்டிக்கொடுத்துத்திண்டாடாதீர்கள்! முன் ஜாக்கிரதையாயிருத்தலே நலமென்பதைத் தெரிவித்தோம்.

T. S. தியாகராஜஞானியார்.

காலமறிந்து குற்றங் கடிதல்.

குணங்கள் நற்குணங்களென்றும் தீக்குணங்களென்றும் இரண்டுவகையல்லவா? அவற்றுள் நற்குணங்களைப்பயிருக்கும் தீக்குணங்களைக்களைக்கும் ஒப்பாகச்சொல்லலாம். நிலத்தை நன்றாய் உழுது பண்படுத்தி நாற்றுவிட்டு நட்டுப்பயிரை வளர்ப்பதுபோலவே முதலில் பிள்ளைகளுடைய மனதை நன்றாய்ப்பண்படுத்தி அதில்நற்குணங்கள் உண்டாகும்படி பாடுபடவேண்டும். அப்படிவளர்க்கப்பட்ட பயிரோடு களைதானாகவே உற்பத்தியாகி அப்பயிரைமூடிக்கொள்வதுபோலவே ஒருவராலும் கற்பிக்கப்படாமலே தீக்குணங்கள்தாமாகவேதோன்றி நற்குணங்களை மேலோங்கவிடாமல் அடக்கிவிடும். ஆதலின் ஏற்றகாலத்தில் களைபறிப்பதுபோல சிறுவர்களுடைய மனதில் தோன்றும் தீக்குணங்களாகியகுற்றங்களை உடனுக்குடனே களைந்துகொண்டுவரவேண்டும். நகத்தால் கிள்ளியெறிவதைப்பிறகு கோடாரிகொண்டு வெட்டும்படி வைத்துக்கொள்ளலாகாது. இளமையில் அக்குற்றங்களைக் கண்டிக்காமல் உபேக்ஷையாக விடப்படுகின்றவர்களே கடைசியில் சிறைச்சாலைக்கும் தூக்கு மரத்திற்கும் இலக்காகின்றனர்கள். அவ்வாறன்றிக் குற்றங்கள் காணப்படும்போதே தாக்ஷிண்ணியமின்றித் தண்டிக்கப்படுகின்ற பிள்ளைகள் நாட்டிலே நல்லவர்களென்ற பெயரெடுத்துச் சிறப்பாக வாழ்வார்கள். இதற்குத் திருஷ்டாந்தமாய் ஒரு கதையை இதனடியில் கூறுவோம்.

சில வருஷங்களுக்கு முன்னர் கல்கத்தா நகரத்தில் ஒரு ஸ்திரீ ஒருநாள் மாலைவேளையில் பத்து வயதுள்ள ஒரு சிறுவனைக் கையில்பிடித்துக்கொண்டு ஒரு கடைக்குச் சென்றாள். அவள் மனதில் ஏதோ ஒரு தீர்மானங்கொண்டு கொஞ்சம் விசனத்துடனே போகிறாளென்பது அப்போது அவள் முகக்குறியால் காணப்பட்டது. அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியுமல்லவா? அவள் படாடோபமாய் உயர்ந்த ஆடையாபரணங்கள் ஒன்றுமில்லாமல் சாதாரணமான உடையொன்று தரித்துக்கொண்டிருந்தாள். அவளுடன் போன சிறுவன் என்னவோ புலம்பிக்கொண்டு முகத்தை வெளியே காட்ட வெட்கி அவளுக்குப் பின்னால் தலைகுனிந்துகொண்டே போனான்.

அவள் குறித்துவந்த கடைபோய்ச்சேர்ந்து அங்கிருந்த கடைக்காரனைக்கூவியழைத்து அவனுக்குத்தன் பிள்ளையைக்காட்டி, ஐயா! இந்தப்பையன் உங்கள் கடையிலிருந்து ஒரு பொருளைத் திருடிக்கொண்டு வந்துவிட்டானென்றாள். இவ்வாறு சொல்லும்பொழுதே அவள் கண்களிலிருந்து பலபலவென்று தண்ணீர் பெருகத்தொடங்கியது; அவள் சொன்ன பேச்சைக் கேட்டுக்கடைக்காரன் தன் கைவேலையை நிறுத்திவிட்டு அவளை நோக்கி அம்மா, இந்தக்குழந்தை அப்படி ஒருபோதும் செய்யமாட்டான்; நீ ஏன் வீணாய் பழிபோடுகிறாயென்று வணக்கமாய்ச்சொன்னான். அதன்மேல் அந்த ஸ்திரீ நான் சொல்லுவது பொய்யன்று, இவன் இப்பொழுதுதான் திருடி எடுத்துக்கொண்டுவந்தான். அவன் திருடின பாவை இதோ இருக்கிறது பாரும் என்று தான் கையில் கொண்டுவந்த பாவையைக்காட்டினாள்.

(இன்னும் வரும்.)

ருஷிய ஜப்பானிய யுத்தம்.

பெருங்குழப்பத்திற்கு இடனாயிருக்கும் இந்த யுத்தம் முடிவடையும் நாளென்றாளோ தெரியவில்லை. போர்ட்டு ஆர்தரை ருஷியர்கள் விட்டுவிடுவரேல் (இந்த யுத்தத்தில் இவர்கள் பெற்ற கீர்த்திதான் தெரிந்திருக்கிறதே) இந்த ஜப்பானிய யுத்தத்திற்கு முன்னால் ருஷியர்கள் பெற்றிருக்கும் கீர்த்தி அடியுடன் தொலையும். இதையுணர்ந்த ருஷியர்கள் கொடாகண்டராய் போர்ட்டு ஆர்தரை வெகுபலமாய் அரண்செய்துளார். விடாகண்டராகிய ஜப்பானியரோ அதை எப்படியாவது கைப்பற்றவேண்டுமென்ற கருத்துக்கொண்டு பல பிரயத்தனங்கள் செய்து வருகின்றனர். ருஷிய உள் நாட்டில் பல கலகங்கள் நிகழ்கின்றன. சிறையிலிருக்கும் கைதிகளையும் இராணுவத்தில் சேர்க்கின்றனர். இதனால் ருஷியாவின் இராணுவபலம் செவ்வனே விளங்கும். ஜப்பானியர்களைப்பற்றி நாமொன்றும் எழுதவேண்டியதில்லை. அவர்கள் சிறந்த தேசாபிமானிகளென்பதாதிய நமது நேயர்கட்குத் தெரிந்த விஷயமே. ஜெப்பானிய மாதர்கள் பலரும் வெகு சாஹஸங்கள் செய்துவருகின்றனர். யுத்த தந்திர நிபுணர்களான ஜப்பானியர்கள் செய்யும் தந்திரங்களில் ருஷியர்கள் மயங்கி அறிவழிந்து அல்லற்படுகின்றனர். இந்த யுத்தத்தின் முடிவு இப்பொழுது சொல்லுவதற்கில்லை. சமீபத்தில் ஒரு பெரிய யுத்தம் நிகழும்போல் காணப்படுகிறது.

திபேத்து படையனுப்பு.

வியாபாரத்தை அபிவிர்த்திசெய்யவேண்டுமென்ற கருத்துடன் லார்ட் கர்ஸனால் அனுப்பப்பட்ட திபேத்து படையனுப்பு திபேத்து படையெழுச்சியாகமாறின. இருதரத்தார்கட்கும் பல சண்டைகள் நிகழ்ந்தேறின. இதற்கிடையில் சமாதானப்பேச்சுகள் நடப்பதாக சில தந்திகளும் வந்து முளைத்தன. அதின் முடிவு ஒன்றும் தெரியவில்லை. இந்த யுத்தத்தால் இந்தியா அடையும் பயன் ஒன்றுமில்லை. அப்படியிருக்க இந்த யுத்தத்திற்காகும் செலவை இந்தியாதான் பொறுக்கவேண்டுமென்று MR. பிராடரிக் கூறியது மிகவும் விந்தைக்குறியதே. இந்தியாவின் கூன் முதுகு பின்னும் வளையவேண்டியதுதான்.

காங்கிரஸ்.

நடைபெறுமாண்டினிறுதியில் பம்பாய் நகரத்தில் கூடப்போகும் 20-வது வருஷத்திய காங்கிரஸ் மகாசபை மிக்கமேன்மையாக நடைபெற்றி

லங்குமென நிரீக்ஷிப்பதற்குறிய முயற்சிகள் நடந்துவருகின்றது. பல ஜனங்களும் தேசாபிமானத்தால் தூண்டப்பட்டு மனமொத்து உழைத்துவருகின்றனர். நமது நாட்டில் ஒன்றையும் காண்கிலோமே. இன்னும் 3 மாதங்கள்தானே இருக்கின்றது. நம்மவர்கள் இனியேனும் கண்விழிக்கலாகாதா?

தந்தையும் தனயனும்.

வாலாடியிலிருக்கும் ஒரு பிராமணன் முதல் மனைவி இறந்துபோனதால் அவளுக்குப்பிறந்த ஆண்குழந்தையொன்றை தனது மாமனார் வசம் ஒப்புவித்துவிட்டு மறுமணம் முடித்துக்கொண்டு வாழ்ந்திருந்தானாம். குழந்தையைப்பெற்ற மாமனார் தன் பேரனை மிக்க மேன்மையாய் கல்விச்செல்வம்தந்து வளர்த்து வரும்பொழுது முன் சொன்ன பிராமணன் தன் மாமனாரிடம் இற்றைக்குச் சின்னாள் முன்னர் மாலை 6-மணிக்கு வந்து தன் குழந்தையை இரண்டொருநாள் வைத்திருந்து அனுப்புவதாய் சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு காவிரிநதிப்பாலம் வந்து ஏதோ தோட்டத்தில் சத்தம் ஒன்று கேட்கிறதென்று சொல்லி பாலத்தின்மீது இருந்த சரளைக்கற்களின்மீது தன் மகனை ஏற்றி தானும் அதிலிருந்துகொண்டு பார்க்கிறவன்போல் பாவனைசெய்து தோட்டத்தின்மீது கண்ணுயிருக்கும் சமயம் தன் மகனைத் திடீரென்று காலைத்தூக்கி ஆற்றில் தள்ளிவிட்டு வண்டியை ஓட்டிக்கொண்டு அதிவேகமாய் போய்விட்டானாம். அந்தோபரிதாபம்! சிறுவன் ஆற்றில் விழுந்துவிடவும் அத்தருணத்தில் கடவுளின் கருணையைப்பாருங்கள் அவ்விடத்திலிருந்த மூங்கிலைக் கெட்டியாகப்பிடித்துக்கொண்டு பாலத்துக்கு அடியில் இருக்கும் கல் தளவரிசையில் ஆற்றிற்கு இரையாகாமல் எமனுடன் போராடிககொண்டு நிற்கின்றான்! பத்துபிராயமுள்ள சிறுவன் அவ்வந்தகாரத்தில் தண்ணீர் பிரவாகத்தினிடையில் தன்னுயிரை வைத்துக்கொண்டு எப்படி தவித்தானோ! எவ்விதங்கதறினனோ! கடவுளையன்றியாரறிவர்! பிறகு அவ்வழியே சென்ற வண்டிககாரர்கள் இச்சிறுவனது சத்தங்கேட்டு அவ்விடம் வந்து பார்த்ததில் பாலனைக்கண்டு பரிதபித்து பிறகு மாட்டின் கயிற்றையவிழ்த்து ஒரு முனையை தாங்கள் பிடித்துக்கொண்டு மற்றொரு முனையை பையனிருக்குமிடம் எறிந்து அக்கயிற்றை இடுப்பில் பலமாய்க்கட்டிக்கொண்டு கயிற்றைக்கெட்டியாய்ப்பிடித்துக்கொள்ளும்படிகூற பாலியனும் அப்படியே செய்ததின்பேரில் கயிற்றை பலமாயிருக்க அக்கயிற்றுடன் அவனும் வெளியில்வர பின் சிறுவனைக்கரையேற்றி விஷயமுணர்ந்து பாட்டனார் வீட்டில் சேர்ப்பித்து அவர்கள் தரவந்த வெகுமதியையும் வேண்டாமென்று மறுத்துவிட்டார்களாம். அய்யோ வண்டிக்காரர்களுக்கு இருந்த பரிதாபமகருணைகூட பெற்றதந்தைக்கு இல்லாமற்போய்விட்டதல்லவா? சிறுவனது கெதியைக்கண்டு அவனைவளர்த்த பாட்டனாரின்மனம் எவ்விதம்கலங்கியிருக்குமென்பதை நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ? முந்திய நாளிரவில் தன்னால் தள்ளப்பட்ட பாலனிறந்திருப்பானென்று சந்தோஷங்கொண்ட தந்தைமறுநாள்மாமனார் வீடுசேர்ந்து தன்மகனைக்காணேனென்று பாசாங்காயழத்தொடங்கி விஷயமுணர்ந்து மௌனம் சாதித்தானாம்.

சமாசாரக்குறிப்பு.

திரான்ஸ்வாலின் மாஜி பிரசிடெண்டான மிஸ்டர் குருகர் சென்றமதியில் பிராணவியோகமானார். மிஸ்டர் திலகர் மீது வந்த கேஸில் அன்னவர் செலவழித்த தொகை ரூ. 25000 என்று தெரியவருகிறது—ஸ்ரீ தி

ராபங்களுள்ளவர்கட்குதவியாக ஒருவிதமான தலையணையை இங்கிலாந்திலுள்ள ஒரு கம்பேனியார் செய்து ரூ. 4-8-0 க்கு விற்கின்றனர். இதில் தலையை வைத்துச் சயனிப்பின் சுகமான நித்திரை வருகிறதாம். அமெரிக்காவிலுள்ள ஒரு தனவானுடைய குமாரரின் விவாகத்திற்கு வந்த வெகுமதிகள் 15 லக்ஷம் ரூபாயாம்—உரலையொத்த உருவங்கொண்ட பற்களுடன் 37½ அடி நீளமும் 18 அடி அகலமுமுள்ள சரீரத்தையுடைய இராக்ஷதரூபமொன்று கோதாவரி நதியில் நாவிக் நகரத்தருகில் அகப்பட்டதாம்— இரங்கூன் முனிஸிபாலிட்டியார் காக்கைகளைக்கொல்லும்படி உத்திரவு பிறப்பித்துள்ளார்—பயிரிடுதற்கு உபயோகிக்கப்படும் கிணறுகள் நான்குலக்ஷம் நமது இராஜதானியில் உளதாம்.—ஜப்பானிய நாட்டில் 4000 பத்திரிகைகள் நடைபெற்று வருகிறதாம்—சீமைக்காடியை கடியுண்ட இடத்தில் 2 மணிநேரம் வரை சேய்ப்பின் பாம்புக்கடி விஷம் நீங்கிவிடுமாம்— ஆஸ்தியாவிலுள்ள வைத்தியரொருவர் கண்டுபிடித்துள்ள பீரங்கியை பிரயோகஞ்செய்தால் அது வெடித்து பலரைக்கொல்லுவதில்லையாயினும் அதினின்று கிளம்பும் விஷக்காற்று ஆகாயமெங்கும் பரவி 20000 எதிரிகளிருப்பினும் மூர்ச்சிக்கச் செய்வதால் அத்தருணம் அவர்களைச்சிறை பிடிப்பதற்கு அதிக சுலபமாயிருக்குமாம்.—ஐரோப்பாவிலுள்ள ஒரு நாட்டில் பிரசுரிக்கப்படும் பத்திரிகை துணியாக இருப்பதால் ப்டித்தபின் ஜலத்தில் நனைத்தால் எழுத்துக்களெல்லாம் மறைந்து எதற்கும உதவக்கூடிய சுத்த வஸ்திரமாக ஆகிவிடுகிறதாம். சீனதேசத்தில் அடிமைகள் 10000000 பேர்களும், இந்தியாவில் பிச்சை எடுப்பவர்கள் 50 லக்ஷம் பேர்களும், ஜப்பானிய நாட்டில் 4½ கோடிஜனங்களும், ருஷியாவில் 12¼ கோடி ஜனங்களும், சீனதேசத்தில் 400000000 ஜனங்களும் வசிக்கின்றனராம்.— ஜாம் நகர சமஸ்தானத்தில் காஷ்டத்திலேற்றிய பிணங்களின் பேரில் கிரோசின் எண்ணெயை ஊற்றி தகனம் செய்வார்களாம்.—இங்கிலாந்தில்ஒருவர் தமது நாயை அபேக்ஷித்த தமது மைத்துனருக்கு இரயில் மார்க்கம் அனுப்ப அது தன் எஜமானனை பிரிந்திருக்க ஒப்பாது 40-மணி நேரத்துக்குள் 70-மைல்களையும் கடந்து தன் எஜமான் வீட்டையடைந்ததாம.—அமெரிக்காவில் ஒரு வக்கீலுக்கு ஒரு கேஸில் கிடைத்த வருமானம் ஆறுலக்ஷம் ரூபாயாம்.—லண்டனில் பிரகடனமாகும் "லண்டன் டைம்ஸ்" 120 வருஷங்களுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாம்— சமீபத்தில் நடக்கப்போகும் ஆசார சீர்திருத்த சபையில் பரோடா கெயிக்வார் மகாராஜா அவர்கள் அக்கிராசனம் வகிப்பார்களாம்.—கள்ளநாணயம் செய்வதாய் துப்பறிந்து அஸிஸ்டெண்டு கலெக்டர், போலீஸ் சூப்பிரண்டெண்டு முதலியவர்களால் அதற்காதாரமான சாமான்களுடன் ஸ்ரீரங்கத்தில் பிடிபட்ட குலசேகர ராமானுஜதாஸ், ஷெயார் சம்சாரம் ரெங்கநாயகி ஆகிய இருவரும் விசாரிக்கப்பட்டு செஷனுக்கு கமிட் செய்யப்பட்டுளார். [illegible]யர்பீலட் எனுமிடத்தில் 1½ அடி உயரமுள்ள 39 பிராயங்கொண்ட ஒரு [illegible] வசிக்கின்றாராம். சங்கீதம் தலைமயிரை வளர்க்கிறதென்று ஒரு அமெரிக்கமாது சொல்லுகிறாள். லண்டனில் ஒரு பெண்ணுடைய காயத்தை ஆழமாக அறுத்து சோதித்ததில் சரீரத்துக்குள் உயிருடன் வண்டொன்று இருந்ததாம். ஒருமுறை சாவி தந்தால் 15 வருஷகாலம் சரியாக செல்லும் கடியாரமொன்றை சுவிட்ஸர்லேண்டில் ஒருவன் கண்டுபிடித்திருக்கிறானாம்.

பிழைதிருத்தம். 75-வதுபக்கம் கலாப்பிரகாசனிசரித்திரத்தில் 3வது செய்யுள 4-வது அடியில் நீங்கப் என்பதை நீங்கல் எனத் திருத்தி வாசித்துக்கொள்க.